

ARNHEMSE

COURANT.

Dingsdag

den 13 November.

FRANKFORT, den 8ten November.

Een brief van de Poolsche grenzen meldt, dat men bij de Russische armee ook groote bewegingen waarneemt. Volgens denzelfden worden zoodanige regementen, die anders na de gewone herfstoefening uiteengelegd worden, thans bijeengetrokken en in brigades vereenigd. Men wil zulks aan staatkundige inzichten toeschrijven, daar in een land, als Polen, bij het thans gevorderde jaargetijde, de bijeenbrekking van troepen met te vele moeilijkheden en kosten verbonden is, dan dat men dezelve zónder gewigtige redenen zou doen plaats hebben. Het is mogelijk, vervolgt de brief, dat de Belgische aangelegenheden maatregelen van voorzorg aanraden, en men te Berlijn den wensch geuit heeft, dat de Russische armee in staat mocht zijn, om, zoo noodig, dadelijk te veld te kunnen trekken. (Anderen merken aan, dat bij deze bijeenbrekking der Russische troepen in Polen, waarschijnlijk slechts de veiligheid van Polen zelve, bij eenen mogelijken schrik der Europeische zaken bedoeld wordt, en men niet kan vooronderstellen, dat Polen van deze troepen zal ontbloot worden, om buiten het land te dienen.)

Een brief uit Weenen, van den 31sten October, behelst het volgende: Men beweent dat Zijne Doork. Hertog Willem van Brunawijk de Reis herwaarts ondernomen heeft, ten einde persoonlijk om de hand van de aartschertogin Theresia, dochter van den aartschertog Karol, te vragen. De voorloopige diplomatieke onderhandelingen daaromtrent hebben, zegt men, geen gevolg gehad, omdat de vader verklaard heeft, geen zijner kinderen ten huwelijk te willen geven; alvorens zij hunnen toekomstigen levensgezel persoonlijk hebben leeren kennen en genegenheid voor hem opgevat hebben.

Van den 9den November.

Volgens berigten uit Wurzburg, zullen de Beiersche troepen, die naar Griekenland gaan, niet te Venetie, gelijk vroeger bepaald was, maar te Triest ingescheept worden. Den 25sten December zullen zij aldaar vereenigd zijn.

De tijdelijke opperbevelhebber der Fransche troepen in de toren, de kolonel Regnault, heeft den 8sten October, bij dagorder, bekend gemaakt, dat de trompetter Sletman en de kanoniers Marnier en Tuedot tot eene gevangenisstraf van vier weken veroordeeld zijn, omdat zij de Pauselijke karabiniërs beschimpt en feitelijk beleedigd hebben.

WEENEN, den 2den November

Berigten uit Konstantinopel, van den 11den October, melden het volgende: « De aankomst van den grootvizier in deze hoofdstad heeft in alle takken van het bestuur, voornamelijk in die, welke het krijgswezen betreffen, nieuw leven gebragt. Er worden kanonnen gegoten, wapens en oorlogsbehoefden bijeenverzameld. Reschid Mehmed pacha bestuurt in persoon de oefeningen der schoone Albanische regementen, die hij tegen de Egyptenaren zal aanvoeren, en bijna dagelijks hebben bij de Porte, onder zijne voorzitting, vergaderingen van ministers plaats. Omtrent den tijd van zijn vertrek naar de armee is nog niets bekend; intusschen duurt de doortocht van troepen naar het oorlogstooneel onophoudelijk voort; terwijl de arbeid in het arsenaal mede met den grootsten ijver wordt doorgezet, en ongeveer twintig kotters voor de vloot ingericht worden.

Volgens de jongste tijdingen van het oorlogstooneel, had Ibrahim pacha den 26sten Augustus Alexandrette verlaten, en was met 12000 man naar Adana opgebroeken; nadat hij te Beilan Abbas-pacha en te Aleppo Koetschuk Ibrahim met twee regementen infanterie achtergelaten had. Aintab, Bir en Orfa hadden zich zonder tegenstand aan de Egyptenaren overgegeven, en Ibrahim had reeds Muslims derwaarts afgezonden. Men sprak van eene beraamde onderneming der Egyptenaren tegen Cyprus; doch zij heeft tot dus verre niet plaats gehad, hetzij omdat men de Egyptische armee in Syrie niet durfde te verzwakken, of omdat de goede maatregelen van verdediging van den Ottomanschen stadhouder de Egyptenaren daarvan afschrikten.

De Turksche vloot bevond zich nog steeds in de wateren tusschen Rodos en Marmarissa, en had slechts eenen togt naar Sattalia ondernomen, om aldaar troepen aan land te zetten. De Egyptische vloot bepaalde zich bij de kust waar te nemen.

De noordstormen en zware regenbuijen hebben in den laatsten tijd eene vermindering der sterfte te Konstantinopel en in den omtrek ten gevolge had. Doch zulks is slechts van korten duur geweest en in de

laatst verloopene week heeft de pest weder zeer groote verwoestingen aangerigt, en zich thans zelfs onder den voornamen stand verspreid. Ook te Smyrna zijn door waren, die van Konstantinopel derwaarts gebragt werden, eenige personen door de pest aangetast.

BERLYN, den 6den November.

H. M. de Koningin der Nederlanden is uit 's Gravenhage alhier aangekomen.

PARYS, den 8ten November.

De ministeriele bladen gaan voort met de expeditie der Fransche legerarmee naar Belgie, om de citadel van Antwerpen aan Koning Leopold over te leveren, als eene zeer eenvoudige en gemakkelijke zaak voor te stellen, welke zeker gaat, en in plaats van oorlog te verwekken, den algemeenen vrede zal bevestigen. Op de bedenking, dat een groot gedeelte van Antwerpen hierbij kan vernield worden, antwoorden zij weinig of niets. Een hanner merkt alleen aan, dat men in de stad 80 vuurmonden tegen de 40 van de citadel heeft over te stellen.

Volgens een der dagbladen is bij twee geheime artikels der onlangs tusschen Frankrijk en Engeland geslotene overeenkomst bepaald, dat de Fransche troepen bij deze expeditie de Belgische vestingen niet zullen bezetten, maar dadelijk naar Frankrijk zullen terugkeeren; zoodra de citadel van Antwerpen ontruimd is.

Als de ontruiming bewerkstelligd is, zullen de overblijvende geschilpunten, van de ministeriele bladen, verder langs den weg van onderhandelingen afgedaan worden, maar rekent Frankrijk er op, dat Holland dan reukelijker zal geworden zijn, en alles zoo zal bepaald worden, als Engeland, Frankrijk en Belgie het wenschen.

— De Russische gezant, graaf Pozzo di Borgo, is te Parijs aangekomen.

— De Engelsche minister markies van Lansdown bevindt zich nog steeds alhier.

— De Constitutionnel spreekt van een legerkorps, dat in het oosten van Frankrijk zou verzameld worden, en waarvan het hoofdkwartier te Metz of Pons-Mousson zoude wezen.

BRUSSEL, 10den den November.

De wetgevende kamers zullen den 13den dezer door den Koning in persoon geopend worden. De Koningin zal er mede bij tegenwoordig zijn.

— De vereenigde Engelsche en Fransche vloeten, die van Spithead uitgezeld zijn, zijn te Calais gezien, stevenende naar de kusten van Belgie.

— Onze dagbladen nemen een berigt uit de Fransche papieren over, volgens hetwelk de generaal Chassé aan den kommandant Buzen te Antwerpen zou te kennen gegeven hebben, dat hij, zoodra er een Fransche vlag of vaandel in de nabijheid van de plaatsen, door Hollanders bezet, mogt verschijnen, in de harde noodzakelijkheid zou zijn, om met al zijn geschut op de stad Antwerpen te schieten, zonder eenen aanval af te wachten.

LUIK, den 9den November.

De liberale en priester-partijen zijn te Luik weder in het strijdperk getreden, bij gelegenheid der verkiezing van leden voor de kamer der vertegenwoordigers. De priester-partij heeft weder de overwinning behaald. Al de door haar voorgestelde kandidaten zijn benoemd geworden; een bewijs, dat de geestelijkheid zich zeer goed van de stemmen der groote menigte heeft weten meester te maken. Tielmans heeft daarbij de vernedering ondergaan, dat hij door deze partij niet alleen als gouverneur van Luik, maar nu zelfs ook als eenvoudig lid van de kamer der vertegenwoordigers is verworpen geworden.

De priesterpartij roemt op de behaalde zegepraal, te meer wijl zij bij deze verkiezingen den districts-commissaris en burgemeester van Luik mitsgaders hunne onderhoorigen tegen zich gehad heeft.

DORDRECHT, den 9den November.

Terwijl het beladen en afzenden van schepen met allerlei krijgs-, mond- en andere behoeften naar het kasteel van Antwerpen hier nog altoos ijverig blijft voortgezet worden, en men daaruit genoeg kan opmaken, dat het gouvernement geenszins gezind is om dat gewigtig punt, op bedreigingen, of zelfs al mogt men het vijandelijk aantasten, op te geven; zoo komen ook alle berigten, welke men, hetzij mondeling van de geestelijken met gezegde schepen gedurig het kasteel bezoeken, hetzij door brieven van manschappen der bezetting, van gezegd kasteel ontvaagt, daarin

eenstemmig overeen; dat de bezetting met den grootsten moed bezield en des noods tot de wanhopigste verdediging bereid is. Zoo schreef, onder anderen, in eenen gisteren alhier van het (asteel) ontvangen brief van zeer versche dagteekening, een artillerie-officier der bezetting: « Wij zijn gezind den vijand af te wachten, en ofschoon het zich laat aanzien, dat wij het slagtoffer der staatkunde zullen worden, zoo blijft onze leus: *overwinnen of sterven!* »

's GRAVENHAGE, den 11den November.

Er zijn tot dus verre nog geene berigten alhier bekend van het verschijnen der vereenigde Fransche en Engelsche vloot op onze kusten, en het is alzoo waarschijnlijk, dat de schepen daarvan in het kanaal kruisen, en aldaar de naar ons land steven wendende schepen trachten op te ligten.

Men wil alleen van de Fransche havens berigt hebben, dat op dezich aldaar bevindende nederlandsche schepen het embargo gelegd zoude zijn. Bij de laatste aankomst van de Londensché stobmboot te Rotterdam, heeft de regering nitruwe depeches uit Londen ontvangen. Waarschijnlijk hebben dezelve het berigt in van het volständig besluit van Engeland en Frankrijk, om het verdrag van 15 November gewapenderhand ten uitvoer te leggen. In dien zin liepen immers gisteren alle geruchten. Ook wordt er van het vertrek der zich nog alhier bevindende Fransche en Engelsche zwaargeladenen gesproken. Dit is zeker, dat de goederen van beiden reeds sedert eenige dagen gepakt staan en men hun vertrek dus kan te gemoet zien.

Bij de Begroeting van ontvangsten is door de regering aan de Staten-Generaal een algemeen staats overgelegd, houdende verspreiding der rekening van de rijks inkomsten over het dienstjaar 1832, en derzelver opbrengst in de vier laatste maanden van 1831, met bijvoeging van de acht eerste maanden des jaars 1832. Daaruit blijkt, dat de hoofdsom der verstaande rijks inkomsten voor dat tijdstip geraamd was op f 31,648,321,00 en de rijks verhooging of opcenten en ontvangsten van verschillenden aard op f 9,336,760,62; te zamen f 40,985,081,62. De hoofdsom heeft werkelijk opgebracht f 30,661,738,52, de opcenten, verhooging en ontvangsten f 8,600,657,39, te zamen f 39,262,415,91. Er is alzoo minder ontvangen dan geraamd was f 1,722,665,71 te zamen f 40,985,081,62.

Meer dan het geraamde hebben opgebracht de inkomende en uitgaande regten, namelijk f 565,017,26½; de directe belastingen, registratie, zegel-, griffie-, hypotheek- en successie-regten f 635,783,98½; de posten en f 325,646,20½; loterijen f 200,881,16; te zamen alzoo f 1,727,278,61½.

Minder dan het geraamde hebben opgebracht: de directe belastingen f 393,750; de suiker f 1,168,162,47½; de wijn f 128,523,60; het zout f 83,451,27; het binnenlandsch gedistilleerd f 167,636,10; het buitenlandsch gedistilleerd f 36,813,30; bier en azijn f 155,251,88½; het geslagt f 379,766,25; de zeep f 663,218,49½; het collectief zegel f 254,975,97; het regt van waarborg op gouden en zilveren werken f 4,646,47; en de vergoeding voor het amortisatie-syndicaat voor de kosten der invordering van deszelfs inkomsten, alsmede door de gemeenten voor de invordering van opcenten op de accijnsen, f 13,812,51; en alzoo minder opgebracht dan het geraamde f 3,449,944,32½.

Uit dezen staat blijkt alzoo, dat de inkomsten geraamd waren op f 40,985,081,62; dat sommige middelen meer opgebracht hebben f 1,727,278,61½; hetgeen te zamen zón beloopten f 42,712,360,23½;

Daar echter aan den anderen kant eenige middelen, voornamelijk de directe belastingen, minder opgebracht hebben f 3,449,944,32½; waardoor de berekening wordt gestaafd, dat de ontvangsten werkelijk hebben opgebracht f 39,262,415,91; en dus minder dan het geraamde f 1,722,665,71; daar de begroeting aangenomen was, op f 40,985,081,62;

Een tweede staat betreft den ontvang der directe belastingen, inkomende en uitgaande regten en accijnsen in de vier laatste maanden van 1831, en de acht eerste maanden van 1832.

De directe belastingen hebben in dien tijd opgebracht in hoofdsom f 13,202,321, in opcenten f 5,097,763,62, en alzoo te zamen f 18,300,084,62; de inkomende en uitgaande regten hebben opgebracht f 3,065,017,26; de accijnsen f 9,238,514,65½; te zamen f 30,603,616,53½.

(Particuliere correspondentie.)

Alles is hier rustig en kalm. De schouwburg was gisteren avond opgepropt vol; de verschillende leden van het korps diplomatie waren er, als naar gewoonte, tegenwoordig, ook de Fransche en Engelsche, met een woord, de vreemdelingen hebben zich kunnen overtuigen, dat de nabijheid eener Fransch-Engelsche vloot, en de aangekondigde komst eener Fransche armee nog weinig schrik onder de bewoners der residentie heeft verwekt.

ARNHEM, den 12den November.

Uit onderscheidene berigten blijkt, dat in de Pruisische Rijn-provincien en in Westfalen de landveer en de krijgsreserve mobiël is verklaard en de Pruisische troepen in die gewesten naar den Rijn en de Maas in beweging zijn.

Mengelwerk.

Onstaatkundige misstappen.

Toen de hooge afgevaardigden der vijf magtigste mogendheden, mannen van de eerste staatkundige bekwaamheden, als scheidslieden of vrederegters tusschen Holland en Brabant te Londen bij elkander kwamen, dacht ieder: nu zal er spoedig een einde aan de zaak gemaakt worden; want de voorstellen of uitspraken van zulk een achtbaar en veel vermogend collegie, moest men natuurlijk verwachten, zouden wel zoo billijk en tevens van een zoo krachtigen invloed zijn, dat beide partijen zich daaraan gereedelijk zouden willen of moeten onderwerpen. Even algemeen waren de gedachten, en moest men denken, als men slechts de eenvoudige natuur der gevallen, en de regelen eener gezonde staatkunde in aanmerking nam, dat de Brabanders, als hebbende zich geheel willekeurig en op de verraderlijkste wijze van Oud Nederland afgescheurd, en een contract van vereeniging, door de groote mogendheden zelve in hare wijsheid voor weinige jaren gemaakt, verbroken, en baldadig met moeten getreden, dat dezen als strafwaardige rebellen beschouwd, en onder het gebied van hunnen wettigen en wettigkenden Koning terug gebracht zouden worden. Of anders, zoo de herbeding, na de ongelukkige ondervinding der vorige jaren, ongeraden geborteed magt worden, gelijk daarvan ook de Hollandsche gewesten zich even afkeerig toonden, als de avvallige, dat dan Holland, dat noch aan de eerste vereeniging, noch aan de losscheuring eenigen schuld had, voor het minst schadeloos gesteld en in het veilig bezit van zijne regten, en van zijn oud klein grondgebied gelaten zou worden. — Deze gedachten waren zoo natuurlijk en aan alle kanten zoo blijkbaar regimaatig, dat geest denkend wezen in het beschaafd Europa aan een zoodanig beklop van zaken een oogenblik twifelen kon. De conferentie zelve schijnt ook in den beginne door soortgelijke beginselen bezield te zijn geweest. Immers een van hare eerste protocollen stelde de voorwaarden vast, waaraan welke een plan van scheiding gemaakt zoude worden, waaraan Koning WILLEM, de beleedigde partij, terstond zijne toestemming gaf.

Maar ach! hoe geheel anders is veeltijds de handelwijze der hooge staatkunde, dan de denkwijze van het gezond verstand, en de voorschriften van regt en billijkheid! De vergaderde afgevaardigden hebben te snel hun eerste standpunt, waarvan zij onpartijdig gevoeg den staat des geschils met onbenevelde oogen in zijn ware gedaante konden beschouwen, verlaten, door de opstandelingen, die nooit een eigen volksbestaan gehad hadden, en voorzeker door hunnen onwettigen opstand (om het geen oproer te noemen) dit nu nog minder verdienden, voor een onafhankelijk volk te verklaren, en in eenen gelijken rang van regten en soevereiniteit te plaatsen, met een van ouds gevestigd, en achtbaar volk als dat van Noord-Nederland. Sedert deze verklaring is alles meer ingewikkeld geworden, en geheel in verwarring geraakt. Daarvoor heeft de conferentie zich zelve de handen gebonden, en als tusschen twee stoelen in de aasche gezet. Zij had nu te doen met twee soevereine en vijandige volken, die tegenstrijdige belangen hadden. Met den besten wil was het nu niet langer mogelijk beiden genoeg te geven. Was het den eenen naar den zin, dan weigerde de ander toe te treden. De Belgen, na hunnen opstand door een zoo groot gezag, als die der vijf mogendheden, niet alleen gevestigd ziende, maar uitdrukkelijk tot een onafhankelijk volk verheven, dat met andere volken als gelijken met gelijken konde handelen, hierop stont geworden, verwierpen eigenmachtig het eene protocol na het andere, dat hun niet behaagde.

Na dezen alletoevondzigtigen en onstaatkundigen misstap der conferentie (de onafhankelijk of vrij-verklaring der insurgenten namelijk) volgde de eene verwickeling, en de eene verlegenheid uit de andere, zoodat de conferentie welhaast genoodzaakt is geworden, de houding van onzijdige scheidslieden of vrederegters tusschen een wettigen Koning en waltende onderdanen, af te leggen, en partij te kiezen. En nu beging zij den tweeden onstaatkundigen misstap, dat zij juist de slechtste partij de hare maakte. Want in alle hare handelingen streefde vervolgens de grootste vooringsvriendelijkheid door met die der opstandelingen. Niet alleen had zij dezelve voor een soeverein volk verklaard, maar ook wederera hielp zijden, naar hun begeeren, aan eenen Koning. Dit maakte de zoo zeer gekwonde Belgen natuurlijkerwijze nog troefster en onhandelbaarder, en wel in die mate, dat bij de confererende mogendheden boven het hoofd schenen gewassen, wijl deze geen moede genoeg bezaten tegen hen eenige dwangmiddelen te gebruiken tot het aannemen van billijke voorwaarden. Dezen moed had alleen de verlaten en verstooten Koning WILLEM en binnen weinige dagen waren zijne trouwloze vijanden met hun pas aangelanden Koning genoegzaam in zijne magt.

Toen was het een geschikt tijdstip voor de conferentie geweest, om nog met eere van de zaak af te komen, en onder hare bemiddeling des vrede te sluiten. Maar wat doet zij? Op nieuw een nog grooteren onstaatkundigen misstap. Wat zeg ik? Zij begaat in 't oog van geheel Eu-

... de schreeuwendste onrechtvaardigheid. Tegen hare eigene verklaarde beginselen van *non-interventie* aan, komt zij gewapenderhand tusschen beiden, met een leger van 50,000 man, niet, om de nu vernederde opstandelingen tot hantien pligt te helpen terug brengen, maar om de voor de rechtvaardigste zaak strijdende en overwinnende magt van Oranje, in 't midden van hare roemrijke zegepraal te stuiten, en tot den terugtocht te dwingen!!!

Zoo werd het geschilstuk weder op het lange steeptouw van protocollen en onderhandelen gebragt, dat in één dag in één uur beslist had kunnen worden. Langer dan twee jaren is de conferentie nu niet de zoogenaamde Belgische aangelegenheden bezig geweest, zonder eene enkele schrede verder gekomen te zijn, dan in het begin. Intagendeel doen zich van tijd grooter moeilijkheden en verwarringen op, en te gelijk eene groote vrees voor het uitbarsten van eenen algemeenen oorlog. Deze vrees, die men gedurig verbindt met de hangende geschilpunten tusschen *Holland* en *Belgie*, kan echter nergens anders uit ontstaan, dan daaruit, dat de vijf confererende hoven onder elkander verdeeld zijn, en, zoo het schijnt, *Engeland* en *Frankrijk* tegen de drie andere mogendheden, die minder haat tegen *Holland*, zoo al geen dadelijk gevoel van deszelfs goed recht, schijnen te gevoelen. Want al laat men *Holland* en *Belgie* met elkander alleen worstelen, geen van beiden, wie ook zegeviert, zal dwaas genoeg zijn, of de magt bezitten, om naburige volken aan te vallen, en verder den vrede van *Europa* te storen. Indien slechts de leden der conferentie naar huis gaan, en zich met de zaken van andere huishoudingen niet bemoeijen, dan houdt de vrees voor eenen algemeenen oorlog op, al is het, dat die van het kleine *Holland* met zijne afvallige satelieten nog niet geëindigd was. Dat een Europeesche oorlog of vrede van de beslissing hiervan zoude afhangen, is dus een ijdel voorwendsel. Daar zit iets anders achter. De groote mogendheden betrouwen elkander niet. De eene zoekt de andere in liet harnas te jagen, of den loef af te steken. De een is bang voor de andere, en niemand durft den eersten slag geven, of kever het eene zwaard houdt het andere in de schede, schoon met de handen aan het gewest. Maar als ieder zich te vrede stelde met zijn eigen wijd uitgestrekt gebied, en glad afzag van op eens anders goed te loeren, dan was er geene vrees meer voor een algemeenen oorlog; want de behermselingen der kleine mogendheden van den tweeden en derden rang kunnen dien niet ontsteken.

De conferentie, zoo wel als de opgestane Belgen, heeft dok daarin eene groote misrekening gehad, dat de Koning van *Oud-Nederlând* geen tegenstand van aanbelang zou kunnen of willen bieden. Onderkusschen vindt zij, tot hare verwondering en beschaming, eenen ernstigen tegenstand niet alleen in de mannelijke taal en meesterlijk gestelde staatsstukken van zijne diplomaten, maar ook de vaste, zich zelve gelijk blijvende houding van den Koning, de wetgeving en de geheele Natie, en in zijne gedachte verdedigings-middelen te water en te lande. Zoodat men, om het kleine *Holland* te dwingen, niets minder noodig acht, dan eene vereenigde Engelsche en Fransche vloot, en een Fransch leger in vereeniging met de talrijke Belgische benden. Het is zekerlijk wel om te schrikken voor eene zoo ontzaggelijke overmagt, maar aan den anderen kant, zou men er grootsch op kunnen worden, dat het kleine, en zoo zeer geteisterde, bij den Brabandschen opstand, bijkans tot nietgezonken *Oud-Holland* nu nog zulk een geducht aanzien heeft in het oog van zijne magtige vijanden.

Bij herhaling is ons gemeld, dat de conferentie in groote verlegenheid zich bevond. Om zich dan uit die verlegenheid te redden, heeft men besloten dwangmiddelen te gebruiken; en tegen wien? Niet tegen de rebellen, maar tegen het oude, getrouwe, lang gevestigde, achtbare *Holland*, waaraan geheel *Europa* verpligting heeft, en tegen een grondwettigen Koning, een navolgenswaardig voorbeeld voor alle Koningen! Dit ontbreekt nog aan het toppunt van de schandtafel, die de bewerkers van deze gruweldaden zich zelve waclden. Maar den naam van *Holland* zal op nieuw eene eerekroon opgezet worden, waarmede hetzelfde in de geschiedenis zal prijken, al is het, dat het voor de overmagt zwichten moet, dat nog te bezien zal staan.

De Parijsche volksgeest.

Niet te onrecht vergelijkt zeker ongetoemd hedeëdaagsch Duitsch-schrijver de tegenwoordige Fransche dagbladen bij stormvogels, die door hun aanhoudend geschreeuw en gekras het gehoor verdooven en hante disharmonische toonen met het geloei der voortdurende staatsorkanen vermengen; of anders bij tooneelbewerders van het groote melodrama, hetwelk dagelijks in *Parijs*, van 's morgens 9 tot 's nachts 12 uren, gespeeld wordt door of liever voor een groot aantal politieke potsenmakers, straatzangers, rechtsgeleerden, registers, volksvertegenwoordigers, op twintig schouwtooneelen, in drie duizend koffijhuizen, voor twintig duizend soldaten en zestig duizend nationale gardes. Het verspreiden van vijftig duizend dagbladen, meestal verschillende partijden dienende, en uit dien

hoofde, niet zelden, zeer uiteenlopende meeningen en begrippen openbaar makende, die gewoonlijk met klem van woorden aangeprezen en smakelijk gemaakt worden, of ook wel in eene bijtend-scherpe taal geschreven, niet weinig medewerken, om de ligt ontvlambare gevoelens der Parijsenaars aan het gisten te brengen, strekt inderdaad tot genoegzaam bewijs van de gegrondheid dier vergelijking. Een geestige inval, een spotachtig gezegde, een scherp woord tegen het ministerie of de hevige oppositie- of de rusteloos woelende karlistische partij, gaat door dit middel dan ook zeer spoedig van mond tot mond, van oor tot oor, zoo wel in de morsige achterhoeken der voorstad *St. Antoine* als in de prachtige hofzalen der Tuilerien. En dit alles noemt men in de groote hoofdstad: *het vermogen der publieke opinie*. Om zich daarvan nog te meer te overtuigen, en beter te begrijpen in walc eenen vruchtbaren grond het zaad dezer zoogenaamde opinie door de hand der journalisten dagelijks wordt uitgestrooid, werpe men slechts eenen vlugtigen blik op de veelvuldige pleinen en paleizen van het uitgestrekte *Parijs*, die zoo vele herinneringen uit vroegeren tijd aanbieden en daardoor zoo veel stof tot uiteenlopende gevoelens leveren. Ginds zien wij het Maartveld, waar, vijftig jaar geleden, de oude diplomaat, die *Frankrijk* in de Londensche conferentie vertegenwoordigt, de mis deed bij het vieren van het groote revolutie-feest; eene straat verder ontwaren wij het h6tel der invaliden, waar men elkander nog dagelijks bezig houdt met herinneringen uit den Egyptischen, Spaanschen of Russischen oorlog; aan gene zijde der *Seine* ontdekt men de plek, van waar LODEWYK XVI zijn laatste blik op het onzalige *Parijs* wierp; digt daarbij de Tuilerien, waar het volk, in zulk een kort tijdsverloop van jaren, zoo veel verschillende regenten de bliken zijner genegenheid en uitbundige vreugde bewees; eenige schreden verder het kasteel *du Louvre*, onder welks twee laatste vensters eens geschreven stond: « Van hier schoot KAREL IX op zijne onderdanen; » hetzelfde kasteel, van waar HENDRIK IV eens zijne bliken, langs den *Pont-neuf*, op de schoone GABRIËLLE wierp; wijders het stadhuis, waar LAFAYETTE, in den zelfden zomer, LODEWYK PHILIPPE, ten aanzien der Parijsenaars, omarmde, toen een hoop razende revolutionairen het aarischschone paleis plunderde en alle kostbaarheden, daarin voorhanden, in de *Seine* wierp.

Al deze herinneringen worden dagelijks nog door de vele schouwtooneelen van *Parijs*, bij nieuwe, opzettelijk vervaardigde voorstellingen, verlevendigd of ook niet zelden op den tegenwoordigen tijd toepasselijk gemaakt. Nu eens vermaakt een LEPEINTRE het tot lagchen doorgaans gezinde tooneelstuk, door eene getrouwe kopij van den advocaat-generaal PERSIL; dan weder een ander acteur de Napoleonisten door het voorstellen van den voormaligen ex-keizer, of den tegenwoordigen gezant bij de Londensche conferentie ORRY, of den ex-hertog van *Brünswijk*, die men zegt, eens bij zulk eene gelegenheid in den schouwburg tegenwoordig geweest zijnde, denzelfden dadelijk verliet; of den MIGUEL, of dezen of genen minister, waarbij men zich alsdan gewoonlijk meeningen kwinkslag, bijtende uitdrukking of toespeling veroortooft.

Wat men echter in de dagbladen of op het tooneel met de gewenschte bitterheid of satyre kleur niet verm6g voor te dragen of aanschouwelijk te maken, wordt in *Parijs* even als in *Londen*, nog door een ander hulpmiddel verholpen, en wel door *karikatuur-prenten*, waarvan het grootste geteelte bij den buitenlander onbekend blijft. Om den levendigen indruk van nabij te leeren kennen, door deze kunstmiddelen op den algemeenen volksgeest onophondelijk te weeg gebragt, moet men niet zijne oogen de talloze menigte nieuwsgierigen zich eiken Donderdag in de nabijheid van het *Palais-royal* zien verdringen, om de nieuw uitgekomen spot-prenten te bebluren en derzelver beteekenis te raden; maar ook niet minder om derzelver doorgaans wel uitgevoerde teekening te bewonderen. Zoo werd onlangs het volk, vermaakshalve, vergast op de voorstelling van een prachtig salon, waar een gezelschap van v6orname personen blinde-mannetje speelt. LAFAYETTE, wien de blinddoek voor de oogen gebonden is, tast er het zyne lange armen in het wild rond, om een der aanwezigen te grijpen. Twee vriendelijke gezigten (BARTHE en SEBASTIAN) dringen eenen dikken persoon met zware bakkebaarden (het gewone kenteeken van den tegenwoordigen Koning) voorwaarts, die, in eene bukkende houding, den rondgrijper zoekt te ontwijken, terwijl hij met beide handen eene rode muts over zijne beide ooren trekt, zoo dat bijna niets van zijn gezigt dan de bewaste bakkebaarden kenbaar wordt. Door dit bukken heeft hij intusschen een toestel omver geworpen, waarop men gewoonlijk in de salons een papegaai plaatst, schoon er, in stede van zoodanig een knudier, toevallig een haan op heeft gezeten, die nu bij ongeluk door den dikken gebakkebaarden vertrappt wordt. LAFAYETTE tikt onderwijl den bewrsten persoon op zijne rode muts, en roept in vervoering uit: « kip ik heb je! » — « wien? » vragen de overigen — « wel parbleu! la libert6! » Hierop volgt een algemeen gelach, terwijl BARTHE en SEBASTIAN, die zich op zij geschoven hebben, duchtig in de handen klappen. Op den achtergrond ziet men een gordijn, door welks opening eene hand, en

eene lange neus met een bril steekt, die ARGOUTS-neus moet verbeelden. Links op den voorgrond geven zich GUIZOT en SOULT alle mogelijke moeite, om eene vrouw, in het wit gekleed, terug te houden, of liever, ongemerkt, op eene kanapé (de doctrinaire kanapé) neêr te plakken, die zich in de nabijheid bevindt. Zij schijnt met geweld ZAFAYETTE van zijne dwaling te willen doen terugkomen; maar GUIZOT houdt haar den mond dicht, terwijl SOULT haar den arm vast houdt. Onder de kanapé zit DUPIN, die, half angstig, half lagchend, het spel gadeslaat. Deze karikatuur-plaat draagt tot opschrift: *Het onschuldige spel.*

Eene andere prent stelt eene schaak-partij voor, tusschen LOUIS PHILIPPE en de vrijheid; met de hand onder het hoofd schijnt de eerste in diep gepeins verzonken, hoe zich best uit den neteligen toestand te redden, waarin zijne tegenpartij hem gewikkeld heeft. Hij heeft niets meer dan Koning en Koningin; maar de vijandige Koningin is op het punt, om hem, door haar paard ondersteund, pat te zetten, onder deze prent staat: *« Wanneer zal dit spel eindigen? »*

Van alle dagelijksche voorvallen en anders gewone omstandigheden trekken de Parijsche karikatuur-plaat-vervaardigers partij, om hunne geestige zinspelingen den volke kenbaar te maken. Indien ons bestek het heden toeliet, zouden wij onzen geachten lezers nog eene menigte van de opgenoemde soort kunnen verklaren, schoon het een en ander reeds voldoende kan geacht worden, om aan te toonen, op welk eene wijze men den Franschen volksgeest zoekt te leiden en te bevredigen, of liever welke hulpmiddelen men in *Parijs* voornamelijk noodig heeft, om den heerschenden smaak van het met alle winden draaijende gepeupel te verzadigen.

Briefwisseling.

Het artikel van den heer OVERWEEGER, betrekkelijk het gemakkelijk doctoreeren te *Harderwijk*, hebben wij, om ons moverende redenen, ten zijde gelegd; dat van den heer K. over het gebrek van straatlantarens te *Harlingen ad idem*; maar zullen in één onzer volgende nummers de *Legende*, ALEXANDER den groote betreffende, met genoeg eene plaats inruimen. Den welwillenden inzenders van gepaste stukken voor ons gewoon Mengelwerk wordt op nieuw het frankeren hunner brieven vriendschappelijk herinnerd, waarvan onze gewone correspondenten alleen uitgesloten zijn.

Gekouwd:
TIEL,
den 9den November
1832.

B. J. BEUNK,
van Zutphen.
en
J. A. BAZENDYK.

Deze is dienende tot kennisgeving aan Familie, vele Vrienden en Bekenden buiten deze stad.

VERKOOPING

Bij arrest op Onroerend Goed, gelegen als volgt:

Het hierna volgende HUIS met daarachter staande SCHUUR onder No. een, benevens de stukken GROND, te omschrijven onder No. twee, vijf en zes, in de Buurtschap *Zieuwent*, Gemeente *Ruurlo*, Kanton *Vorden*, en de GRONDSTUKKEN onder No. drie en vier te noemen, in de Buurtschap *Halle*, Gemeente *Zelhem*, Kanton *Doetinchem*, en alles behoorende onder het Arrondissement *Zutphen*, Provincie *Gelderland*, te weten:

- 1o. Een HUIS, No. 268, met daarachter staande SCHUUR, beide met Stroodak, en aan het perceel No. 2 belend.
- 2o. Een stuk BOUW- of HOFLAND, bij en om het huis-perceel, groot ruim een en twintig Roeden, belend ten Noorden en Oosten aan het land van de Erven TEUNIS VELDKAMP, en ten Zuiden de Weduwe M. H. ZEGREEF, Landbouwster onder *Lichtenvoorde*.
- 3o. Een stuk BOUWDAND en WEIDEGROND, groot ruim elf Roeden, belend ten Noorden aan Grond van B. WOPEREIS, ten Zuiden de Gemeente en ten Oosten aan de Erven J. PLEKKENPOL, onder *Lichtenvoorde*.
- 4o. Een stuk HOF- of BOUWLAND, groot ruim acht Roeden, belend ten Oosten aan JAN VOS, landbouwer onder *Lichtenvoorde*, ten Noorden aan de Erven van de Weduwe PLEKKENPOL, onder *Lichtenvoorde* en ten Zuiden aan de Gemeente.
- 5o. Eene WEIDE, groot ongeveer een en twintig Roeden, belend ten Noorden aan grond van de Erven van TEUNIS MOLDER, ten Zuiden aan HENDRIK REUKERS.
- 6o. Een WEIDJE, groot ongeveer drie Roeden, belend ten Noorden aan grond van JAN BEREND WOPEREIS, ten Zuiden en Oosten aan HARMEN NIEROLDER en ten Westen aan grond van HENDRIK TE MOLDER voornoemd.

Vorenstaande Onroerende Goederen, gebouwde en ongebouwde Eigendommen, alle bij na te melden bealagene in gebruik. Ter requisitie van den Heer JAN WILLEM TER HEURNE, Koopman, wonende te *Zutphen*, als uitoefenende de regten zijner Echtgenooten JAN NIEKEMA KURMELINK, zonder beroep, mede te *Zutphen* woonachtig, hebbende tot Procureur, welke in dit arrest occupeert, Mr. DERK EYERINK, JUNIOR, Procureur bij de Regtbank van en wonende te *Zutphen*. Tot laste van de Echtelieden JAN HENDRIK NIEROLDER, landbouwer, en BERTHINA PENTERMAN, zonder beroep, beiden wonende in 't *Zieuwent*, onder *Ruurlo*.

Dit arrest op Onroerend Goed is daargesteld bij proces-verbaal van den Deurwaarder DERK JAN TER SELLE, van den achttienden September achttien honderd twee en dertig, den een twintigsten volgende te *Zutphen* geregistreerd, en overgeschreven ten kantore van Hypotheken te *Zutphen*, den twee en twintigsten dier zelfde maand, en ter Griffie der Regtbank in dezelfde Stad, den vijfden October volgende, van welk proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer J. A. LUITJES, Burgemeester der *Gemeente Ruurlo* en aan den Heer L. A. GHYM, fungerend Griffier van het Vredegerest des kantons van *Vorden*.

De eerste afkondiging der memorie van lasten, om te komen tot den verkoop der bealagene perceelen, zal plaats hebben ter rolle van regtelijke uitwinning van de Regtbank te *Zutphen*, op Dingsdag den achttienden December achttien honderd twee en dertig, des morgens ten tien ure.

In fidem,
D. EVERINK, Jr.
Procureur.

+ § + J. C. FISCHER, Notaris te *Ede*, als last hebbende van zijnen principaal, is voornemens op Maandags den 10den en 17den December 1832, beiden 's middags ten 12 ure, bij inzet en toeslag, ten huize van de Kasfeleins G. VAN DE CRAATS en A. C. MULDER, te *Ede*, publiek te verkoopen:

- 1o. Eene om deszelfs titmuntend Bier, bij uitstek gerenommeerde en welbeklante BIERBROUWERIJ, gelegen in het best gedeelte van het dorp *Ede*, aan den straatweg tusschen *Arnhem* en *Amersfoort*, nabij *Wageningen*, bestaande in HEEREN HUIZING met 4 belangene VERTREKKEN, voorts DIENSTBODEN KAMERS, KEUKEN, ruime KELDERS en ZOLDERS voor de Melkarij, ACHTERHUIS, waarin STALLING voor Hoornvee en Paarden; BIERKELDER, GESTPERS, MOESTBAK, FOURNIS met KOPEREN KETTEL, wijders de BROUWERIJ achter het Achterhuis met VARKENSHOK en KARSCHUUR; voorts een afzonderlijke MOESTUIN met fijne VRUCHTBOOMEN geplânt en in zijne HEGGEN, gelegen op eenen zeer geringen afstand van de Brouwerij, en eindelijk een buiten het dorp staande HERBERG, met alle de bij voormelde Brouwerij behoorende en voorhanden zijnde vaste en losse GEREEDSCHAPPEN en VAATWERK; respectivelijk om met 1o. Januarij 1833 te worden aanvaard.
- 2o. Eenige perceelen BOUW- en WEILAND, eene SCHUUR en VARKENSLOOP, een KLEVERHOEK en annex WANDELBOESCHJE, met RUSSTIEKEN KOEPEL en BRUG, bij *Ede* voormeld gelegen.

Inmiddels UITDEHANDTE KOOP en te bevragen bij voornoemden Notaris.

+ § § Te *Zutphen*, in het Koffijhuis het *Zwijnsloofd*, zal, en wel 's voormiddags precies ten elf ure, op Zaterdag den 17den November 1832 bij inzetling, en op Zaterdag den 1sten December 1832 bij finale toewijzing geveild worden: een HUIS en ERF aldaar, in de Beukestraat, V 473, in hetwelk, als daartoe bijzonder geschikt en ingerigt, sedert jaren herwaarts is uitgeoefend geweest de Boekdrukkerij en Boekhandel van wijlen den Heer H. C. A. THIEME.

§ § + Er wordt UITDEHANDTE KOOP aangeboden eene partij gave EIKENBOOMEN, 5 a 6 palmen over kruis, zeer geschikt voor Kruisballen en Papier-Molen-Aspen, alsmede eenige zware tot Timmerhout zeer geschikte, gave BEUKENBOOMEN, alle staande onder de Gemeente *Ede*. — Te bevragen bij J. MEKKING, Timmermans-Baas te *Berneboon*.

+ § + Men vraagt, tegen aanstaande Mei, of eerder, binnen *Arnhem*, op een vrolijken stand, een ruim BOVENHUIS, van alle GEMAKKEN voorzien. — Opgave van stand, localiteit en huurprijs, gelieve men schriftelijk, op te geven aan den Drucker dezer.

+ § + Op eene Kostschool van Jongheeren wordt gevraagd een KEUKENMEID van gevorderde jaren en van de Gereformeerde Godsdienst, voorzien van goede getuigenissen. — Brieven franko, ter Boek- en Courantdrukkerij van G. A. THIEME, te *Arnhem*.